

Biroul Solutionare Contestatii din Cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a fost sesizat de Activitatea de Inspectie Fiscala prin adresa nr. , cu privire la contestatia formulata de **Societatea Agricola** .

Obiectul contestatiei il constituie masurile dispuse prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. stabilite pin Raportul de inspectie fiscala nr. privind virarea la bugetul consolidat de stat a creantelor bugetare in suma de lei reprezentand:

Impozit pe venit din dividende	lei
Accesorii aferente	lei

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 207 din O.G. nr. 92/2003 ® privind Codul de procedura fiscala.

Directia Generala a Finantelor Publice prin Biroul Solutionare Contestatii constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 si art. 209 din O.G. 92/2003 ® privind Codul de procedura fiscala, este competenta sa solutioneze prezenta contestatie.

I Societatea Agricola formuleaza contestatia impotriva Deciziei de impunere privind obligatii fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. ca urmare a Raportului de inspectie fiscala nr. incheiat de catre Activitatea de Inspectie Fiscala si priveste suma de lei.

In contestatie se aduc urmatoarele motivatii:

Contestatia vizeaza in mod exclusiv capitolul III.2. al titlului de creanta, respectiv impozitul pe veniturile din dividende prin care s-au stabilit drept obligatii fiscale suma de lei pentru perioada anilor 2004-2007, reprezentand dividende si penalitati de intarziere.

Motivul contestatiei il constituie faptul ca, contestatoarea considera constatarea in integralitatea sa ca nelegala, nedatorand bugetului de stat aceasta suma.

In fapt, prin titlul de creanta, la capitolul mentionat, despre impozitul pe veniturile din dividende, dar si la capitolul V "despre discutia finala cu contribuabilul", se retine faptul ca in perioada 2004-2007, societatea a acordat membrilor asociati diverse produse, care in opinia organului de constatare, constituie impozit pe dividende conform titlului III, capitolul V, art. 65 (1), lit a din Legea 573/2003 (Codul fiscal) si metodologia de

inspectie fiscala privind calcularea si stabilirea impozitului pe dividende nr. 303146/30.10.2007.

Nelegalitatea constatarii rezida in urmatoarele:

Dividendul este o institutie juridica strict specifica celor cinci forme de societati comerciale reglementate de Legea nr. 31/1990 (art. 2).

Societatile agricole, asa cum prevede expres art. 5, alin. 2 din Legea 36/1991, ca o aplicare a prevederilor art. 5 din Codul Comercial, nu au caracter comercial.

Notiunea de "dividend" este definita expres si limitativ, de legislatia domeniului, ca atare, Legea 31/1990 prin art. 67, alin. (1): "cota parte din profit ce se plateste fiecarui asociat constituie dividend".

Codul fiscal reglementeaza problema impozitului pe dividend in titlul III, art. 65, alin. (1), lit. a) "dividende", dar nu defineste in niciun fel notiunea de dividend.

Actul de constatare in schimb, in mod abuziv, la capitolele mentionate mai sus, precizeaza in drept obligativitatea platii dividendului prin art. 65, alin. (1), lit. a) din Legea 571/2003 si in continuare face o limitare a notiunii de dividend, care de fapt nu exista in Codul fiscal.

Probabil ca definitia respectiva este extrasa din acea "Metodologie de inspectie fiscala, privind calcularea si stabilirea impozitului pe dividende". Evident ca cel putin sub acest aspect metodologia in cauza este nelegala, ca contravenind total notiunii de dividend data prin art. 67, alin. (1).

Asa cum arata insusi titlatura, instructiunea cu nr. din, ea trebuie sa se rezume la a fi o metodologie, deci o procedura cu privire la modalitatea de calculare si stabilire a impozitului pe dividende si nu sa modifice Legea 31/1990, cu privire la notiunea dividendului.

In concluzie "metodologia" fiind esentialmente nelegala, este inaplicabila. In privinta dividendului si a tot ce deriva cu privire la aceasta, trebuiesc clar avute in vedere numai prevederile Legii 31/1990.

Astfel, potrivit art. 67, alin. (2) din legea mentionata, dividendul se stabileste prin hotararea adunarii generale si se achita in termenul stabilit de aceasta dupa aprobarea bilantului financiar al anului, care potrivit Legii contabilitatii este ultima zi a lunii martie din anul urmator.

In concluzie dividendul este legat strict de existenta sau nu a profitului, care se stabileste nu pe categorii de produse, ci ca diferenta intre total venituri si total cheltuieli si care se considera valid numai dupa aprobarea bilantului contabil.

Produsele ce au fost distribuite in timpul anului inainte de intocmirea unui bilant anual nu pot fi deci considerate dividende.

Natura juridica a acestora o vom analiza in continuare.

Revenind totusi la "metodologia" invocata ca motivatie in drept daca prin absurd am accepta ca ar fi legala, constatam ca aceasta a fost emisa la 30.10.2007.

Cu alte cuvinte, in cel mai fericit caz ar putea fi aplicabila pentru anul 2007 si urmatorii, in niciun caz, retroactiv, pentru anii 2004-2006. In argumentarea faptului ca notiunea de dividend este strict specifica societatilor comerciale conform Legii 31/1990, in afara art. 66 care-l defineste, invocam si prevederile art. 111, alin.(2), lit. a) care reglementeaza expres atributiile adunarii generale de a stabili dividendul.

Prin comparatie Legea 36/1991, in baza careia au luat fiinta societatile agricole, nu foloseste niciodata notiunea de dividend. De asemenea, privit in paralel, intre atributiile adunarii generale nu exista si aceea de a stabili dividendul.

Concluzia: produsele agricole distribuite de societatile agricole in timpul anului agricol, membrilor asociati nu constituie dividende si pe cale de consecinta nu se datoreaza impozit potrivit Codului fiscal.

2. Se constata ca organul de inspectie fiscala are confuzii serioase in ceea ce reprezinta "societatea agricola" ca persoana juridica, rolul sau avut in vedere de legiuitor la adaptarea legii nr. 36/1991, infintarea, organizarea si functionarea acesteia si raportarea sa la intreaga legislatie comerciala precum si la cea fiscala.

De aceea vom incerca sa lamurim acest aspect si in acest fel problema fundamentala a dosarului - daca produsele acordate in natura asociatilor in timpul anului se pot sau nu considera dividend.

Astfel, societatea agricola, din punct de vedere al legiuitorului se constituie pe existenta obligatorie a proprietatii unei minime suprafete de teren, principala sa functie fiind "exploatarea agricola a pamantului ...". Nimeni nu poate fi membru al unei societati agricole fara a avea teren agricol in proprietate.

Art. 1 si art. 2 din Statutul societatii detaliaza mai mult acest aspect.

Astfel: "Societatea agricola este una in care producatorii agricoli hotarasc sa-si exploateze in comun terenul agricol (art.1)". "Obiectul de activitate al societatii il constituie cultivarea in comun a terenului...".

Deci esenta fundamentala a acestei legi a fost aceea de a asigura dupa desfiintarea CAP - urilor si impartirea foarte faramitata a pamantului, ca efect

al Legii nr. 18/1991, o minima posibilitate de localizare a terenurilor astfel incat in exploatare sa poata fi folosita macar minimal tehnologia agricola.

Potrivit art.17 din Statut, din capitalul social al societatii nu poate face parte pamantul.

Exista totusi in statutul societatii diverse trimiteri la asa zisa "aducere in societate, a folosintei terenului", ceea ce ar putea conduce la ideea ca odata adus in folosinta societatii, proprietarul isi pierde dreptul de proprietate asupra acestuia ramanand cu un simplu drept de creanta ca si in cazul societatilor comerciale constituite in baza Legii nr. 31/1990.

De aici ar fi foarte usor sa se faca similitudinea intre societatea comerciala (Legea 31/1990) si societatea agricola (Legea 36/1991), astfel ca aceasta ar trebui sa aiba acelasi regim juridic, inclusiv fiscal, ca societatea comerciala.

S-ar mai putea interpreta faptul ca proprietarul n-ar mai ramane decat cu unul din atributele dreptului de proprietate - dreptul de dispozitie, celelalte atribute, dreptul de posesie si folosinta, devenind atributul exclusiv al societatii prin aducerea terenului "in folosinta societatii".

Evident, o asemenea interpretare ar fi in afara legii, iar faptul ca singura interpretare ce se poate da situatiei este cea sus mentionata este clarificata chiar de art. 18. alin. (3) din Statut: "Terenurile agricole se aduc numai in folosinta societatii, asociatii pastrandu-si dreptul de proprietate asupra acestora."

Pastrandu-si dreptul de proprietate, de fapt asociatii pastreaza toate atributele mentionate ale acestuia drepturile de dispozitie posesie si folosinta.

Asa - zisa "aducere in folosinta societatii" vizeaza de fapt aducerea in exploatarea comuna a suprafetelor fiecaruia prin lotizarea acestora, astfel incat sa fie posibila folosirea terenurilor agricole.

De astfel, a interpreta "aducerea in folosinta a terenului" ca avand efect pierderea dreptului de posesie si folosinta a terenului inseamna a accepta ideea ca aceasta lege de fapt a recolectivizat agricultura.

Ori chiar prin ultimul articol 81 al Legii 36/1991 se abroga ultimul statut al CAP.

In concluzie, "societatea agricola" este o entitate juridica a carei esenta este clar expusa in art. 1 si art. 2 din statut, rolul sau fiind acela ca prin lotizarea terenului sa faca posibila exploatarea (in comun) a terenului.

Cu alte cuvinte nu ne aflam in fata unei entitati comerciale al carui obiect expres sa fie obtinerea de profit, cu tot ce decurge din aceasta, inclusiv impozitul pe dividend.

Produsele agricole pe care le primesc in timpul anului dupa recoltare membrii societatii (grau, floarea soarelui, soia, mazare, porumb, etc.) sunt de fapt propriile lor produse obtinute prin aceasta forma grupata de cultivarea terenurilor lor.

De fapt expresia "produsele agricole distribuite de societate, membrilor societatii" este una neadecvata. In drept, proprietatea acestor produse agricole nu a apartinut niciodata societatii ca entitate juridica, ea apartinand chiar de la recoltare asociatilor ca proprietari de teren. Deci, societatea nu face o distribuire de produse agricole ci pune in posesie fiecare producator asociat cu propriile cantitati de produse agricole, in raport cu suprafata pe care a inteles s-o inscrie la inceput de an agricol, pe fiecare cultura.

Evident ca acestia nu sunt pusi in posesie cu toata productia rezultata in cultura, ci cu cea ramasa dupa retinerea tuturor cheltuielilor efectuate, in situatiile in care n-au avansat anticipat sumele necesitate de cultivarea terenului.

Deci, ca si in cazul "individualizarilor" ne aflam in situatia unor proprietari de teren care dupa ce isi achita cheltuielile din productia recoltata intra efectiv in posesia restului de produse ramase. Ori, o asa-zisa "distribuire de produse" nu constituie dividend, potrivit legii. Cu alte cuvinte nu se datoreaza nici impozit pe dividend.

In concluzie se solicita anulara partiala a titlului de creanta contestat (in privinta sumelor mentionate) ca nelegal.

3. Avand in vedere ca pe baza actului contestat s-a emis si decizia de instituire a masurilor asiguratorii nr. (deci inainte de a se fi emis titlul fiscal nr.) dat fiind "fragilitatea" sa, solicitam sa se suspende instituirea oricarei masuri asiguratorii.

Precizam ca poprirea conturilor societatii ar fi de natura sa faca imposibila colectarea de la membrii asociati a sumelor aferente infiintarii culturilor de primavara si intretinerea tehnica a celorlalte.

Pentru orice paguba s-ar putea crea in acest fel vom actiona pe cale judecatoreasca, in solidar, atat institutia dvs., ca atare, cat si persoanele fizice care au intocmit acest act de constatare.

II Societatea Agricola Ciorii contesta Decizia de impunere nr.

privind obligatiile suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala in suma de lei ce reprezinta: lei impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice si lei majorari de intarziere impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice invocand urmatoarele argumente:

Perioada verificata a cuprins 01.01.2003 - 31.12.2007.

Organul de inspectie fiscala a verificat impozitul pe venitul din dividende pe anii 2003 – 2007 in baza adresei nr. si a referatului de reverificare nr. , constatandu-se urmatoarele:

Societatea pentru anul 2003 nu a dat produse agricole la asociati intrucat productia a fost calamitata conform procesului verbal nr. .

Pentru anul 2004

Impozit pe venit dividende declarat de operatorul economic	lei
Impozit pe venit din diviende stabilit de organul de inspectie fiscala	lei
Diferenta stabilita de organul de inspectie fiscala	lei
Majorari de intarziere	lei
Penalitati de intarziere	lei

Pentru anul 2005

Impozit pe venit dividende declarat de operatorul economic	lei
Impozit pe venit din diviende stabilit de organul de inspectie fiscala	lei
Diferenta stabilita de organul de inspectie fiscala	lei
Majorari de intarziere	lei
Penalitati de intarziere	lei

Pentru anul 2006

Impozit pe venit dividende declarat de operatorul economic	lei
Impozit pe venit din diviende stabilit de organul de inspectie fiscala	lei
Diferenta stabilita de organul de inspectie fiscala	lei
Majorari de intarziere	lei

Pentru anul 2007

Impozit pe venit dividende declarat de operatorul economic	lei
Impozit pe venit din diviende stabilit de organul de inspectie fiscala	lei
Diferenta stabilita de organul de inspectie fiscala	lei
Majorari de intarziere	lei

Recapitulatie

Impozit pe venit dividende declarat de operatorul economic	lei
Impozit pe venit din diviende stabilit de organul de inspectie fiscala	lei
Diferenta stabilita de organul de inspectie fiscala	lei
Majorari de intarziere	lei
Penalitati de intarziere	lei

Diferenta in suma de lei, reprezentand impozit pe veniturile din dividende, provine din incalcarea prevederilor din OG nr. 7/2001 privind impozitul pe venit a titlului III - cap. V, art. 65 (1) lit. adin Legea 571/2003, "Dividende".

Orice distribuire in bani sau in natura, efectuata de o persoana juridica unui participant la persoana juridica, drept consecinta a detinerii unor titluri de participare la acea persoana juridica. De asemenea, daca suma platita de o persoana juridica pentru bunurile efectuate in scopul personal al acestuia, atunci suma respectiva este tratata ca dividend.

Orice distribuire, in bani sau in natura, in favoarea actionarilor sau asociatilor, proportionala cu cota de participare la capitalul social/nr. actiuni. Evaluarea dividendelor in natura se face la pretul de vanzare practicat de unitate pentru produsele din productia proprie sau la pretul de achizitie pentru alte produse.

Pana la 20.04.2008 agentul economic are obligatia achitarii in conformitate cu prevederile art. 109. Alin. (2), pct. b) din OG nr. 92/2003 la Trezoreria Tandarei a urmatoarelor sume:

Impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice	lei
Majorari de intarziere	lei

In contestatia formulata de societate se precizeaza ca terenul agricol adus ca aport de membrii asociati nu face parte din capitalul social al SA

Insa prin art. 8 din Statutul societatii si pct. 4 din actul constitutiv al Societatii Agricole se precizeaza: "**capitalul social al societatii este format din ha teren agricol din mii lei, respectiv valoarea mijloacelor de productie altele decat panatul si din mii lei in numerar**".

Decizia de instituire a masurilor asiguratorii nr. a fost emisa conform art. 129, alin. (4) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala modificata si completata ulterior.

Fata de cele prezentate, tinand cont de datele inscrise in decizia de impunere nr. in raportul de inspectie fiscala nr., propunem respingerea contestatiei depuse de SA impotriva deciziei de impunere nr.

III Luand in considerare motivatiile invocate de contestatoare, constatarile organului de inspectie fiscala, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada invocata de contestatoare si organul de control se retin urmatoarele considerente:

Cu privire la impozitul pe venituri din dividende:

In fapt: Cauza supusa solutionarii este de a stabili corectitudinea calculului impozitului pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice de catre organul de inspectie fiscala.

Organul de inspectie fiscala a verificat impozitul pe venitul din

dividende pe anii 2003 – 2007 in baza adresei nr. si a referatului de reverificare nr. , constatandu-se urmatoarele:

Pentru anul 2004

Impozit pe venit dividende declarat de operatorul economic	lei
Impozit pe venit din diviende stabilit de organul de inspectie fiscala	lei
Diferenta stabilita de organul de inspectie fiscala	lei
Majorari de intarziere	lei
Penalitati de intarziere	lei

Pentru anul 2005

Impozit pe venit dividende declarat de operatorul economic	lei
Impozit pe venit din diviende stabilit de organul de inspectie fiscala	lei
Diferenta stabilita de organul de inspectie fiscala	lei
Majorari de intarziere	lei
Penalitati de intarziere	lei

Pentru anul 2006

Impozit pe venit dividende declarat de operatorul economic	lei
Impozit pe venit din diviende stabilit de organul de inspectie fiscala	lei
Diferenta stabilita de organul de inspectie fiscala	lei
Majorari de intarziere	lei

Pentru anul 2007

Impozit pe venit dividende declarat de operatorul economic	lei
Impozit pe venit din diviende stabilit de organul de inspectie fiscala	lei
Diferenta stabilita de organul de inspectie fiscala	lei
Majorari de intarziere	lei

Recapitulatie

Impozit pe venit dividende declarat de operatorul economic	lei
Impozit pe venit din diviende stabilit de organul de inspectie fiscala	lei
Diferenta stabilita de organul de inspectie fiscala	lei
Majorari de intarziere	lei
Penalitati de intarziere	lei

In drept: Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal prevede:

Art. 65, alin. (1): **“Veniturile din investiții cuprind: a) dividende”.**

Art. 67 aplicabil pana data 31.12.2005: **(1) “Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sume primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 10% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice o dată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. In cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-a aprobat bilanțul contabil, termenul de plată a impozitului pe dividende este până la data de 31 decembrie a anului respectiv”.**

Art. 67 aplicabil de la data de 01.01.2006: **(1) “Veniturile sub formă**

de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 31 decembrie a anului respectiv”.

In ceea ce privește cota cu care se calculează impozitul pe dividende, potrivit pct. 39, alin. (4) din Legea nr. 163/01.06.2005 privind aprobarea OUG nr. 138/2004 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal: **“Incepând cu data de 1 ianuarie 2006 pentru calculul impozitului pe veniturile realizate de persoane fizice din investiții și din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, definite potrivit dispozițiilor cap. V și VIII din titlul III, cota de impozitare este de 16%, cu excepția castigurilor realizate din transferul titlurilor de valoare instrainate într-o perioadă mai mare de 365 zile de la data dobândirii, pentru care se menține cota de 1% prevăzută la art. 67, alin. (3), lit. e).”**

Iar potrivit cap. 5 “Diferența veniturilor din investiții” de la Titlul III “Impozitul pe venit” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal: “Veniturile din investiții cuprind: a) dividende”.

Prin adresa nr. a Ministerului Economiei și Finanțelor – Direcția Generală de Legislație și Impozite Directe comunică punctul de vedere în legătură cu tratamentul fiscal aplicabil venitului realizat de către o persoană fizică prin aducerea în folosință unei societăți agricole constituie conform Legii 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, a unei suprafețe de teren agricol și anume:

- în cazul în care dreptul de folosință asupra terenului agricol se evaluează și se înregistrează în capitalul social sub formă de părți sociale, atunci venitul realizat în calitate de asociat constituie venit din dividend și se impozitează în conformitate cu prevederile Cap. V – Venituri din investiții, din Titlul III – Impozit pe venit, al Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- în situația în care dreptul de folosință asupra terenului agricol se evaluează și nu se înregistrează în capitalul social sub formă de părți sociale, atunci

veniturile obtinute de persoanele fizice in cauza sunt venituri din cedarea folosintei bunurilor, impunerea urmand sa se faca potrivit prevederilor Cap. IV – Venituri din cedarea folosintei bunurilor, din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Cu adresa nr. Biroul Solutionare Contestatii din cadrul DGFP a solicitat un punct de vedere de la Directia Generala Legislatie Impozite Directe din cadrul Ministerului Economiei si Finantelor cu privire la modul de impozitare a unor societati infiintate in baza Legii 36/1991 unde persoanele fizice aduc in folosinta anumite suprafete de teren agricol.

Prin adresa nr. , Directia Generala de Legislatie si Impozite Directe comunica ca isi mentine punctul de vedere prezentat prin adresa nr.

Organul de solutionarea contestatiilor constata ca organul de inspectie fiscala a procedat corect la stabilirea diferentei in suma de lei ce reprezinta impozit pe veniturie din dividende, suma la care s-au calculat accesorii in suma de

In ceea ce priveste contestarea sumei de lei, reprezentand accesorii, organul de solutionarea contestatiei retine ca stabilirea acestora in sarcina petentei reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Cauza isi gaseste solutionarea in prevederile OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

Art. 119 - Dispozitii generale privind majorari de intarziere, prevede:

(1) "Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere".

Art. 120 - Majorari de intarziere

(1) "Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorarile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care sa stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv".

Fata de cele prezentate organul de solutionare a contestatiilor constata ca organul de inspectie fiscala a stabilit corect diferenta de lei impozit pe venit si a accesoriilor aferente in suma de lei, contestatia urmand a fi respinsa pentru acest capat de cerere.

Cu privire la Decizia de instituire a masurilor asiguratorii nr.

In fapt: Prin Decizia de instituire a masurilor asiguratorii nr. organele de inspectie fiscala au dispus masuri asiguratorii in temeiul art. 125 al. (2) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare.

In drept: Art. 129, al. (11) coroborat cu art. 172 din O.G. 92/2003, privind Codul de Procedura fiscala, republicata la data de 31 iulie 2007, cel interesat poate face contestatie la Instanta Judecatoreasca.

Art. 129, al. (11) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata la data de 31 iulie 2007 precizeaza: **"Impotriva actelor prin care se dispun si se duc la indeplinire masurile asiguratorii cel interesat poate face contestatie in conformitate cu prevederile art. 172.**

In art. 172, din O.G. 92/2003, privind Codul de procedura fiscala, Contestatia de executare silita prevede:

"Persoanele interesate pot face contestatie impotriva oricarui act de executare efectuat cu incalcarea prevederilor prezentului cod de catre organele de executare, in conditiile legii".

"Dispozitiile privind suspendarea provizorie a executarii silita prin ordonanta presedintiala prevazute de art. 403 al. (4) din Codul de procedura civila nu sunt aplicabile".

"Contestatia poate fi facuta impotriva titlului executoriu in temeiul caruia a fost pornita executarea, in cazul in care acest titlu nu este o hotarare data de o instanta judecatoreasca sau de un alt organ jurisdictional si daca pentru contestarea lui exista o alta procedura prevazuta de lege".

"Contestatia se introduce la instanta judecatoreasca competenta si se judeca in procedura de urgenta".

Avand in vedere prevederile legale mai sus mentionate se retine ca D.G.F.P. prin Biroul Solutionare Contestatii nu se poate investi cu solutionarea acestui capat de cerere intrucat competenta materiala de solutionare apartine instantei judecatoresti.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art. 65, art. 67 din Legea 571/2003 cu modificarile si completarile ulterioare, art. 119, art. 120, art. 129, art. 172 din OG 92/2003 ® privind Codul de procedura fiscala, coroborate cu art. 205, 207, 209, 210, si 216 alin. (1) din OG 92/2003® privind Codul de procedura fiscala.

Directorul Executiv al Directiei Generale a Finantelor Publice

DECIDE:

Art. 1 Respingerea in totalitate a contestatiei pentru suma de reprezentand:

Impozit pe venit din dividende lei

Accesorii aferente lei;

Art.2. Lipsa competentei materiale a D.G.F.P. prin Biroul Solutionare Contestatii de a anula Decizia de instituire a masurilor asiguratorii nr.

Art. 3 Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul in termen de 6 luni de la comunicare.